

GISTEREN

Eenakter

door

MIRJAM KORTSMIT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GISTEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MIRJAM KORTSMIT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vader

Moeder - is dement

Chantal - de dochter

Merel - de dochter

Peter - de zoon

INLEIDING:

Het stuk speelt zich af in en rond het ouderlijk huis. Moeder is aan het dementeren. Vader wil zolang mogelijk zijn vrouw thuis verzorgen. Uit veel dingen blijkt dat vader het er erg moeilijk mee heeft. Zijn kinderen proberen dan ook veel verzorging van vader uit handen te nemen, maar stuitte op tegenwerking van vader. Hij wil en zal zijn vrouw thuis houden. Chantal weet haar vader ervan te overtuigen om moeder naar dagbehandeling te laten gaan. Dit bevalt prima voor de thuissituatie. Op een dag tijdens boodschappen doen komt vader een vriend van vroeger tegen. Uit het gesprek van de twee komt naar voren dat zijn vrouw al wat langer in een verpleeghuis zit. Vader ziet in dat het voor zijn vrouw ook beter zou zijn om haar op te laten nemen. Eindelijk zet vader de stap om het met zijn kinderen te bespreken. De opname wordt geregeld. En er wordt een kijkje genomen in de toekomstige woonomgeving van moeder. Daarna gaat vader met Chantal kijken waar moeder op dagbehandeling zit. Vader is er erg mee tevreden. Tot slot een gedicht wat wordt opgedragen. Een emotioneel stuk wat voor mensen die met dementie te maken hebben erg herkenbaar is.

Chantal: Gisteren was het zover. Gisteren heb ik m'n moeder op laten nemen in een verpleegtehuis. Ze zit nu op een afdeling met soort gelijkende, allemaal dement. Ik vind het verschrikkelijk. Niet alleen voor mezelf, maar voor m'n vader die nu alleen thuis blijft. Ze waren achtenveertigjaar samen thuis. Nu, nu kan hij dagelijks op bezoek. Wel op de daarvoor bestemde tijden. Ook voor de rest van ons gezin is het moeilijk. Je komt in het ouderlijk huis en ze is er niet meer... Ze leeft nog wel maar ergens anders. Voor ons is het nog wel redelijk te doen. Wij hebben ons eigen leven en gezin. Maar vader komt in een leeg huis en is alleen. Niemand om mee te praten of wat dan ook. En m'n vader en moeder deden alles samen! Echt veel vrienden hebben ze nooit gehad. En familie banden zijn er ook niet echt geweest. Voor ons moeder draaide alles om het gezin, en ons vader vond het wel best. Ze hadden zo hun leventje. Maar goed, moeder zit nu achter slot en grendel. Alleen met een speciale code kun je de deur openen. Niet geschikt voor dementerende ouderen, die zijn de code zo weer vergeten. Ik zeg het misschien wel een beetje grof, maar het is nu eenmaal de waarheid. Ze zit daar en kan er niet meer zelfstandig uit. Moeder is nu vier jaar aan het dementeren zoals je dat dan zegt. En het verhaal wat ik u net vertel is vandaag precies een jaar geleden, maar het voelt alsof het gisteren was. Mijn vader heeft niet in de gaten gehad dat moeder aan het dementeren was. Och, zei hij dan zo is ze nu eenmaal. Ook mijn broer of zussen hebben het een hele tijd niets in de gaten gehad. En ik, ik zit al meer dan vijfentwintig jaar in de verzorging. En zelfs ik, heb de eerste signalen finaal gemist! Ik persoonlijk vind dementie een slopende ziekte, die er stilletjes insluipt. Want eerst zijn er die kleine dingen waaraan je merkt dat er iets niet klopt. Dan zijn er die grotere dingen waarvan je zegt dit klopt niet. En dan zijn er die hele grote dingen waarvan je zeker weet dat het niet klopt. Zo kwam mijn zus bij vader en moeder op de koffie.....

Merel: Hoi mam, hoi pap. Hoe gaat het ermee? Het is lekker weer buiten hé?

Vader: Ja kind, het wordt wel drieëntwintig graden vandaag. Ik ga dan ook zo in de tuin verder. Heb je gezien wat ik allemaal al gedaan heb?

Merel: Nee pa niet op gelet. Maar ik kom zo na de koffie even bij je kijken. Goed?

Vader: Is goed meid. We zullen eerst koffie drinken.

Merel: Zeg mam, heb je het niet warm met die trui aan?

Moeder: Dit is geen trui, dit is een blouse. En nee dit is geen trui.

Merel: Maar moeder toch! En die kol dan om je hals? Die zitten alleen maar aan een trui.

Moeder: Nee hoor, ook aan de blouse.

Vader: Laat nu maar. Als zij zegt dat het een blouse is, is het ook een blouse.

Merel: Oké ik zeg er verder niets van.

Moeder: Suiker in je koffie, Merel?

Merel: Lekker ma.

Vader: Mij ook een half schepje.

Merel: Je bent afgefallen pa. Gaat het wel goed met je? Eet je wel genoeg? *(drinkt van haar koffie)* Getverderrie. Dit is volgens mij geen suiker!

Moeder: Natuurlijk is dat wel suiker. Komt uit de suikerpot.

Vader: Nou Merel heeft gelijk, dit is zout ipv suiker. Geef die suikerpot eens. *(proeft eraan)* Dit is zout.

Moeder: *(laat de zak zien waarmee ze de suikerpot heeft gevuld)* Kijk hier staat de suiker.

Merel: Nee ma. Hier staat met grote letters zout.

Moeder: Nou zeg ik word wel oud, maar ik kan nog goed lezen hoor.

Merel. Kom ik zal nieuwe koffie inschenken met suiker.

Vader: Ze heeft het gewoon omgewisseld. Dat gebeurt wel meer de laatste tijd. Ze gaat ook steeds vroeger naar bed dan dat wij gewend zijn. Maar s`morgens kan ze goed blijven liggen hoor. Ik ben nog steeds als eerste uit bed. Dan zet ik alvast thee en smeer de boterhammen. Laatst vroeg ze wel, wat heb je in godsnaam op m`n brood gedaan? Ik zeg, nou gewoon je lievelingsjam. Zegt ze, Je weet toch dat ik geen jam lust? Ik heb haar met verbazing aan zitten kijken. En toen dacht ik, och laat maar. Maar jij weet toch ook dat ze heel haar leven al jam eet.

Merel: Ja dat weet ik maar al te goed. Om die reden lust ik ook graag jam.

Moeder: Zeg Merel? Hoe gaat het op je werk? Is het druk bij jullie op kantoor?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto